

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 6 ฉบับที่ 59 เดือนเมษายน 2564

ขอบคุณภาพปกโดย

พศ.ดร.วีระเดช ทองสุวรรณ
ภาควิชาฟิสิกส์และวัสดุศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
www.council.cmu.ac.th

ปฏิรูปอย่างไรให้ไทยพัฒนา (ตอนที่ 2)

ดร.วิโรท สันติประภพ *
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

3. การนำแผนปฏิรูปไปปฏิบัติให้เกิดผลจริง ซีมี 8 ประเด็นที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลง

3.1 การปฏิรูปจากเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนที่เกี่ยวข้องเห็นร่วมกันว่าต้องเปลี่ยนแปลง
การทำให้คนที่เกี่ยวข้องเห็นความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราเห็นเป้าหมายใหญ่ในอนาคตร่วมกัน และตระหนักถึงผลเสียของการนิ่งเฉยไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง เรามีหลากหลายปัญหาสะสมมานาน และหลายเรื่องเราเห็นตรงกันว่าปล่อยไว้แบบเดิมไม่ได้ เราจึงใช้คำว่า **“ปฏิรูป”** บ่อยครั้งมากในสังคมไทย แต่เราก็มักจะชอบให้คนอื่นที่จะมาทีหลังมาจัดการปัญหาเหล่านี้ หลายครั้งการพูดคุยเรื่องการปฏิรูปมักจะจบลงด้วยประโยคที่ว่า **“เห็นด้วยว่าต้องปฏิรูป แต่ฝากด้วยนะ เพราะผมคงอยู่ไม่นาน”** หรือ **“ปีหน้าผมจะเกษียณแล้วควรต้องรอให้ผู้บริหารท่านใหม่มาดำเนินการ”** คำพูดลักษณะนี้สำนวนฝรั่งจะใช้คำว่า kick the can down the road หรือเตะกระป๋องตามถนนไปเรื่อย ๆ โดยไม่ได้ตระหนักว่ายิ่งปล่อยให้เวลาผ่านไปผลข้างเคียงจากปัญหาเหล่านั้นจะเพิ่มขึ้น ต้นทุนของการปฏิรูปในอนาคตจะยิ่งสูงขึ้น รวมทั้งโลกไม่ได้อยู่นิ่ง ประเทศอื่นพัฒนาตลอดเวลา ดังนั้น การปฏิรูปเรื่องใหญ่ ๆ ของประเทศ จึงต้องสร้างการตระหนักรู้ถึงปัญหาเพื่อให้เกิด sense of urgency รวมทั้งต้องสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกันตั้งแต่ระดับบนลงล่าง และระดับล่างขึ้นบน

3.2 การปฏิรูปเรื่องสำคัญที่รอต่อวาทะถ้อยแถลงของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหรือเป็นกลไกหลัก แต่กลไกของระบบราชการที่ผ่านมามีเอื้อต่อการปฏิรูป หรืออาจจะพูดว่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิรูป ก็คงไม่ผิดนัก ในฐานะที่ผมเป็นนักเศรษฐศาสตร์ ผมคิดว่าสาเหตุหลักมาจากโครงสร้างแรงจูงใจกับความเสี่ยง (risk reward structure) ในระบบราชการไม่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
ในภาครัฐผู้บริหารคนใดที่ต้องการสร้างการเปลี่ยนแปลง มักต้องต่อสู้กับแรงต้านจากผู้บริหารและบุคลากรของทั้งภายในหน่วยงานของตนและหน่วยงานอื่นที่ทำงานเกี่ยวข้องกัน ต้องเผชิญกับข้อจำกัดโดยกรอบกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ล้าสมัย มีโอกาสสูงที่จะไม่ประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้บริหารเลือกที่จะไม่ทำอะไรมากกว่าลุกขึ้นมาสร้างการเปลี่ยนแปลง (inaction bias) ทำให้การปฏิรูปในองค์กรภาครัฐยากกว่าในภาคเอกชนมาก

การปฏิรูปทุกเรื่องมีความเสี่ยง ดังนั้น การปรับโครงสร้างแรงจูงใจกับความเสี่ยง (risk reward structure) และวัฒนธรรมองค์กรในภาครัฐให้สนับสนุนการปฏิรูป จะเป็นเรื่องสำคัญมาก เราต้องมีระบบที่เอื้อให้ผู้บริหารองค์กรภาครัฐกล้าที่จะรับความเสี่ยงเพิ่มขึ้น เราปฏิเสธไม่ได้ว่า กรอบกฎหมาย กลไกการตรวจสอบ และการพิจารณาความดีความชอบในปัจจุบัน ส่งผลให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเลือกที่จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยง มากกว่าที่จะบริหารความเสี่ยง

3.3 การปฏิรูปเรื่องสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ: ผู้เสียประโยชน์มักกระจุกอยู่ตัวอยู่ในกลุ่มผู้มีอำนาจเดิม และผู้ที่ทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องอยู่เดิม ประชาชนแต่ละคนมองประโยชน์ที่จะได้รับไม่ออก ดังนั้น การปฏิรูปเรื่องสำคัญจึงถูกต่อต้านหรือบิดเบือนได้โดยง่าย การปฏิรูปหลายเรื่องที่ไม่ควรจะเริ่มต้นไว้ดี ก็ต้องหยุดชะงักหรือค่อย ๆ เลื่อนหายไป เพราะแรงต้านจากกลุ่มผู้เสียประโยชน์ที่ค่อนข้างกระจุกตัว วิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ได้ คือต้องคำนวณผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการปฏิรูปให้เป็นตัวเลขที่ชัดเจน ตั้งแต่ตอนกำหนดเป้าหมายและออกแบบแผนปฏิรูป และต้องสื่อสารตัวเลขเหล่านี้ให้ภาคประชาสังคม ผู้นำทางความคิด และผู้ที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการปฏิรูปทราบตั้งแต่ต้น รวมทั้งจะต้องมีกระบวนการเปิดเผยข้อมูล และความคืบหน้าของการปฏิรูปอย่างโปร่งใสและต่อเนื่องให้ภาคประชาสังคมและประชาชนติดตามได้ง่าย เพื่อสร้างเกราะป้องกันให้กับกระบวนการปฏิรูป ป้องกันไม่ให้กลุ่มที่เสียประโยชน์ล้มหรือบิดเบือนแผนปฏิรูปได้ง่าย

นอกจากนี้ ในกรณีที่ผู้เสียประโยชน์หรือได้รับผลกระทบจากการปฏิรูปเป็นคนตัวเล็กตัวน้อยในสังคม เราจำเป็นต้องมีแผนดูแลเยียวยาคนกลุ่มนี้ให้เหมาะสมตั้งแต่แรกด้วย บ่อยครั้งกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิรูป ไม่ได้หมายถึงเฉพาะกลุ่มคนภายนอกองค์กรเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบุคลากรภายในองค์กรที่จะมีหน้าที่น้อยลงและมีความรับผิดชอบลดลง จนอาจจะสร้างความกังวลเรื่องความมั่นคงของงานในอนาคตได้ เพราะเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ อาจจะมึนงงกับทักษะไม่สอดคล้องกับกระบวนการทำงานรูปแบบใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น

3.4 ปัญหาและความท้าทายต่าง ๆ ที่เรต่องจัดการในอนาคตต้นนี้: ชัยชนะและเชื่อมโยงกันสู่รวม
การปฏิรูปเรื่องหนึ่งจะมีผลเชื่อมโยงหรือผลกระทบไปอีกหลายเรื่อง และที่สำคัญการปฏิรูปทุกเรื่อง จะไม่สามารถทำได้สำเร็จภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงจะต้องเกิดขึ้นทั้งห่วงโซ่การทำงาน (value chain) จึงจะเกิดผลสำเร็จได้ตามที่คาดหวัง ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงเฉพาะโซ่ข้อใดข้อหนึ่งได้ แต่การที่แต่ละหน่วยงานยึดเอากรอบกฎหมายและกรอบอำนาจหน้าที่ของตนเป็นหลักในการปฏิรูปมากกว่าการมองภาพใหญ่ว่าสังคมและประชาชนจะได้ประโยชน์อะไร ทำให้การปฏิรูปเรื่องสำคัญของประเทศเกิดขึ้นได้ยากมาก หลายเรื่องได้ทางออกที่ตอบโจทย์ของหน่วยงานมากกว่าตอบโจทย์ของสังคมและประชาชน และหลายเรื่องได้ทางออกที่มีลักษณะเป็นทางออกชั่วคราว หรือ stop gap ไม่สามารถที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

* อดีตผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย กล่าวปาฐกถาพิเศษเรื่อง ศาสนาจารย์นายนพคุณวิเศษ จากวัดกนิษ ครั้งที่ 11 ในวาระครบรอบ 52 ปี วันพระราชทานนาม 133 ปี มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2564 ณ หอประชุมมหิดลสิทธาคาร มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ที่แท้จริงที่จะเป็นรากฐานใหม่สำหรับอนาคตได้ ผลที่เกิดขึ้นจึงเป็นลักษณะว่าทำได้เสร็จตามแผน แต่เป็นแผนแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ ไม่เกิดผลสำเร็จตามที่สังคมและประชาชนคาดหวัง

ในกระบวนการทำงานของภาครัฐ เรามักแก้ปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน ด้วยการตั้งคณะกรรมการที่มีผู้แทนจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาร่วมประชุม เรามีคณะกรรมการลักษณะนี้จำนวนมาก ซึ่งในทางปฏิบัติขาดประสิทธิภาพในการทำงาน ไม่สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนประเด็นต่าง ๆ กันได้อย่างตรงไปตรงมา มักจะพูดเฉพาะเมื่อมีประเด็นเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของตน ในขณะที่งานระดับรองลงมา ก็จะประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยงานจำนวนมาก บางหน่วยงานก็สลับคนกันมา ซึ่งผู้แทนแต่ละหน่วยงานมักแสดงจุดยืนที่จะรักษาอำนาจหน้าที่ของตนแต่เดิม ยกที่จะเกิดเวทีที่จะร่วมกันคิด ร่วมกันถกเถียง และร่วมกันผลักดันเรื่องใหม่ ๆ ที่จำเป็นสำหรับอนาคต ซึ่งภาคเอกชนต้องเผชิญกับโจทย์ลักษณะนี้เช่นกัน และได้ใช้เครื่องมือใหม่ ๆ หลายอย่าง ในการพัฒนากระบวนการทำงาน อาทิ การทำ design thinking การทำ user experience การใช้ scenario analysis การบริหารงานเป็น matrix และ cluster เพื่อลดความเป็นกล่อง โจทย์สำคัญคือทำอย่างไรที่เราจะสามารถให้หน่วยงานภาครัฐใช้เครื่องมือเหล่านี้ ในกระบวนการทำงานและกระบวนการปฏิรูปได้จริง

นอกจากนี้ เราต้องยอมรับกันว่ากรอบกฎหมาย และกรอบอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ นั้นถูกออกแบบมาในอดีต และกฎหมายของหลายหน่วยงานไม่ได้ถูกแก้ไขมานานมากแล้ว ในขณะที่บริบทของโลกและของประเทศเปลี่ยนไปมากไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์เดิมของกฎหมายเหล่านี้ การร่วมกันคิดใหม่โดยไม่ติดกับกรอบกฎหมายเดิมนั้น จึงสำคัญมาก เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าการปฏิรูปหลายเรื่องต้องนำไปสู่การแก้ไขกฎหมายหรือออกกฎหมายใหม่ แต่กระบวนการออกกฎหมายใหม่ของเรา ใช้เวลานานมาก จะต้องช่วยกันคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่จะทำให้กระบวนการการแก้ไขหรือออกกฎหมายใหม่ทำได้เร็ว โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน และต้องสามารถรักษาเป้าหมายของการปฏิรูปไว้ได้โดยไม่ถูกบิดเบือน

ในช่วงห้าปีที่ผ่านมานี้ ภาคการเงินต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีทางการเงิน (fintech) และเกิดผู้ให้บริการการเงินรูปแบบใหม่ ๆ ที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ ผู้กำกับดูแลภาคการเงินในหลายประเทศ รวมทั้งธนาคารแห่งประเทศไทย ได้นำแนวคิดกะบะทราย หรือ regulatory sandbox มาใช้ แนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม หรือผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ ๆ ในกะบะทราย หรืออยู่ในขอบเขตจำกัดที่สามารถควบคุมความเสี่ยงได้ การทำงานใน sandbox นั้น ผู้กำกับดูแลอาจผ่อนผันหลักเกณฑ์การกำกับดูแลบางเรื่องที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานวัตกรรม และผู้กำกับดูแลจะเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้ที่พัฒนานวัตกรรม ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกกฎเกณฑ์กำกับดูแลใหม่ที่เหมาะสมได้ ก่อนที่จะอนุญาตให้บริการประชาชนได้เป็นการทั่วไป

แนวคิดเรื่องกะบะทรายนี้ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงภาคการเงินเท่านั้น รัฐบาลได้เริ่มนำไปใช้ในการจัดทำเขตพัฒนานวัตกรรมการศึกษาให้ตอบโจทย์ความต้องการ และบริบทของนักเรียนในแต่ละเขตพื้นที่ ซึ่งเรื่องนี้เป็นตัวอย่างของการกระจายอำนาจ เพื่อแก้ปัญหาของประเทศที่ซับซ้อนมากขึ้น ไม่สามารถแก้ไขด้วยนโยบายที่คิดแบบ top-down อย่างเดียวได้ ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าเราสามารถใช้นโยบาย regulatory sandbox และแนวคิดเรื่องการกระจายอำนาจส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อีกหลายด้าน

3.5 ในปัจจุบันเรเห็นการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแบบทวีคูณ โดยเฉพาะเทคโนโลยี digital และปัญญาประดิษฐ์ (artificial intelligence) ในอีก 5 - 10 ปีข้างหน้า เราจะยังเห็นการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีหลากหลายด้านที่รวดเร็วและมีผลกว้างไกลขึ้นกว่าเดิมมาก องค์กรใดก็ตามที่ไม่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จะถูก disrupt โดยองค์กรรูปแบบใหม่ ๆ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ทำให้เราเห็นประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีชัดเจนขึ้น และเร่งให้เกิด digital transformation เร็วขึ้นในหลายวงการ ไม่ว่าจะเป็น การทำงานอยู่บ้าน การเรียนทางไกล การรักษาพยาบาลทางไกล หรือการสั่งอาหารผ่าน platform ต่าง ๆ

เนื่องจากโลกกำลังเข้าสู่สังคมและเศรษฐกิจ digital ด้วยความรวดเร็ว ดังนั้น การปฏิรูปทุกเรื่องต้องใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยี digital เป็นหลัก หรือเรียกว่า digital first เทคโนโลยี digital จะช่วยลดต้นทุนการทำงาน สามารถติดตามผลการทำงานได้อย่างทันทีทันใด เข้าถึงประชาชนในวงกว้างได้โดยง่ายไม่ว่าจะอยู่จุดไหนของประเทศ และสร้างฐานข้อมูลขนาดใหญ่ที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการติดตาม ปรับแผนการดำเนินงานให้เหมาะสม สามารถที่จะสร้าง momentum ของการปฏิรูปให้เกิดขึ้นต่อเนื่องได้ รวมทั้งช่วยรวบรวมและเปิดเผยข้อมูลเพื่อสร้างความโปร่งใสของการทำงาน ให้สามารถตรวจสอบได้ โดยง่ายด้วยการใช้เครื่องมือ digital เป็นเครื่องมือหลัก ในการปฏิรูปนี้จำเป็นต้องมีโครงสร้างพื้นฐานกลางด้าน digital มารองรับ เพราะถ้าเราขาดโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ นอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบสังคมและเศรษฐกิจ digital แล้ว ยังจะสร้างเส้นแบ่งด้าน digital (digital divide) ระหว่างคนที่มีความรู้และมีความรู้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้กับคนที่ขาดทรัพยากรและความรู้ ส่งผลให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเศรษฐกิจไทยรุนแรงขึ้นอีก นอกจากตัวโครงสร้างพื้นฐานแล้ว ยังจำเป็นที่จะต้องสร้างระบบนิเวศที่จะเอื้อให้ประชาชนใช้โครงสร้างพื้นฐานเหล่านั้นด้วยความมั่นใจและสบายใจด้วย ไม่ว่าจะเป็นกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กลไกที่จะดูแลผู้ใช้บริการถ้าเกิดปัญหาขึ้น และการกำหนดค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม เราจำเป็นที่จะต้องผลักดันให้เทคโนโลยี digital เข้าไปเป็นกลไกหลักในการทำงานของภาครัฐ โดยเฉพาะกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก เพราะเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้เราไม่ต้องทำงานที่ละขั้นตอน (sequencing) เหมือนการทำงานผ่านกระดาษ กระบวนการทำงานสามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานอื่นได้โดยง่าย และมีข้อมูลแบบ real-time ที่จะใช้ติดตามการทำงานและบริหารความเสี่ยงได้รวดเร็ว รวมทั้งจะเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติงานของภาครัฐอย่างโปร่งใส (open government) ซึ่งถ้าเราทำได้ จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหญ่มากในสังคมไทย

3.6 จะต้องสร้างโลกที่เปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถในภาครัฐ ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษาเข้ามาเป็นพันธมิตรในการปฏิรูปร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะในการพัฒนาเครื่องมือหรือกระบวนการทำงานใหม่ ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในภาครัฐ ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติจริงเข้ามาเป็นพันธมิตรร่วมพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ นั้น ไม่ใช่การจ้างผู้รู้เหล่านั้นมาเป็นที่ปรึกษาหรือมารับจ้างพัฒนาระบบต่าง ๆ ให้เหมือนกับที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน แต่จะหมายถึงการร่วมกันคิดร่วมกันทำ หรือต่อยอดใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี หรือ platform ต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว โดยที่หน่วยงานภาครัฐไม่ต้องเป็นเจ้าของ เช่น บริการขนส่งสาธารณะสามารถใช้ประโยชน์จากระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่เปิดกว้างแทนระบบตัวร่วม

ที่หน่วยงานภาครัฐหลายแห่งได้พัฒนากันมานานมาก แต่ก็ยังไม่เกิดขึ้นตัวอย่างที่น่าสนใจมากของการทำงานแบบพันธมิตรร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน คือ digital transformation ในอินเดีย ซึ่งในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา digital transformation ในอินเดียเกิดขึ้นเร็วมาก เกิด application programming interface (API) เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้าน digital ใหม่ที่เรียกว่า **“India Stack”** เพื่อตอบโจทย์ประชากรมากกว่าหนึ่งพันล้านคน คนที่คิดโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้มาจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน คิดไกล ทำให้เกิดผลในวงกว้างสามารถต่อยอดกับเครื่องมือใหม่ ๆ ได้หลากหลาย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ ตลอดจน start-up ใหม่ ๆ ด้วย โครงสร้างพื้นฐานด้าน digital ของอินเดียหลายเรื่อง จึงมีประสิทธิภาพสูงกว่าในประเทศพัฒนาแล้วมาก ไม่ว่าจะเป็นระบบ digital ID ระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือระบบการให้ consent เข้า platform ต่าง ๆ

ในประเทศไทย การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และผู้ที่มีความรู้ความสามารถในภาคธุรกิจและสถาบันการศึกษาที่ช่วยกันพัฒนาเครื่องมือใหม่ ๆ หลายเรื่องให้เกิดขึ้นได้เร็วมากและได้นำมาใช้ประโยชน์ได้จริง แต่ก็มีหลายเรื่องที่ยังคงพัฒนาช้ามาก แต่ไม่ได้ถูกใช้ประโยชน์เต็มที่ เพราะติดกรอบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของบางหน่วยงาน ผมคิดว่าคงจะเป็นการดีถ้าเราจะเรียนรู้จากรูปแบบการทำงานร่วมกันในช่วงวิกฤติที่ผ่านมา และพัฒนารูปแบบการทำงานใหม่ที่เปิดกว้างระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี ในลักษณะเป็นพันธมิตรกัน เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในอีกหลากหลายด้าน

นอกจากเรื่องเทคโนโลยีแล้ว อีกวิธีหนึ่งของการสร้างรูปแบบการทำงานในลักษณะพันธมิตรร่วมกับภาคธุรกิจ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นเร็ว คือ การใช้หลักกลไกตลาดที่เปิดกว้าง โดยรัฐต้องมีนโยบายชัดเจนที่จะไม่แข่งขันกับภาคเอกชนในบริการที่เอกชนสามารถทำได้ดี หน่วยงานภาครัฐเป็นเพียงผู้ให้เงินอุดหนุน และควบคุมคุณภาพ แต่ไม่ต้องให้บริการเอง บุคลากรของภาครัฐหรือประชาชนที่ได้รับสวัสดิการ ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐ สามารถเลือกใช้บริการจากผู้ให้บริการเอกชนรายใดก็ได้ที่ได้รับการรับรองคุณภาพหรือขึ้นทะเบียนไว้ กลไกตลาดที่ให้สิทธิ์เลือกใช้บริการจากผู้ประกอบการเอกชนได้นี้ สามารถนำมาใช้ได้กับบริการหลายประเภท ถ้าเรามีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ผู้ให้บริการเอกชนจะต้องแข่งขันเพิ่มคุณภาพโดยต่อเนื่อง จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในระยะยาวของภาครัฐ และจะช่วยแก้ปัญหาคอขวดที่หน่วยงานภาครัฐมักมีข้อจำกัด ไม่สามารถเพิ่มความสามารถในการให้บริการได้อย่างรวดเร็ว

3.7 ปฏิรูป ๓ ก็ตามต่อตัวเป้าหมายที่จะสร้างประโยชน์ให้คนไทยและสังคมไทย โดยมองไกลไปอนาคตอย่างน้อย 5 – 10 ปีข้างหน้า
ต่อวาระการนำให้สมควรและให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เราคงต้องยอมรับความจริงว่าคนรุ่นผู้ใหญ่ที่มีอำนาจตัดสินใจการปฏิรูปเรื่องต่าง ๆ มักจะตามการเปลี่ยนแปลงไม่ทัน ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องเปิดโอกาสและผลักดันให้คนรุ่นอายุ 40 ปี หรือน้อยกว่านั้น เข้ามามีบทบาทสำคัญในการออกแบบและขับเคลื่อนการปฏิรูปเรื่องสำคัญของประเทศ คนรุ่นนี้มีประสบการณ์การทำงานและการบริหารมาในระดับหนึ่ง สามารถเป็นสะพานเชื่อมต่อกับคนหลากหลายรุ่นได้ดี สามารถสานต่อสิ่งดี ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันเข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็น

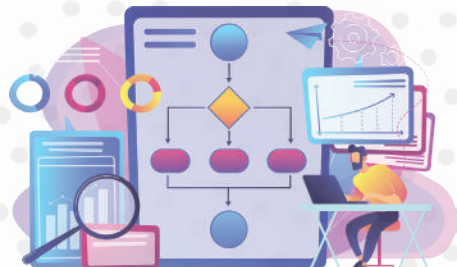
สำหรับอนาคตได้ และที่สำคัญคนรุ่นนี้ยังต้องมียุทธศาสตร์การทำงานอีกนาน อนาคตของเขาจึงขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการปฏิรูปมากกว่าคนรุ่นผู้ใหญ่ การผสมผสานคนหลากหลายรุ่น เพื่อออกแบบและขับเคลื่อนการปฏิรูปสำคัญมากสำหรับอนาคตของประเทศ

3.8 เรต่องคิดว่าจะต้องลดและเลิกทำเรื่องอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้มีผล

และทรัพยากรเพื่อเพิ่มพูนทำเรื่องใหม่ การกำหนดแผนให้ชัดเจนว่าจะลดและเลิกทำเรื่องใดบ้างสำคัญมาก เพราะทรัพยากรของเรามีจำกัด รวมทั้งจะช่วยสร้างความชัดเจนให้ผู้ที่ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบว่าจะทำอะไรจะไม่เหมือนเดิม ซึ่งเทคโนโลยีจะช่วยให้เราลดและเลิกได้หลายเรื่อง โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับกระบวนการจัดทำและเก็บเอกสาร การเก็บข้อมูลสถิติ การจัดประชุม ตลอดจนการอนุมัติ/อนุญาตที่ต้องเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน

“การปฏิรูป” ก็มิวันสิ้นสุดในโลกใหม่

ความท้าทายของโลกใหม่เป็นสิ่งที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นปีศาจโลกร้อน พัฒนาการของเทคโนโลยีแบบทวีคูณ การเข้าสู่สังคมสูงอายุ หรือความแตกต่างทางความคิดและทัศนคติของคนระหว่างรุ่น นอกจากนี้เรายังมีปัญหาใหญ่ ๆ หลายเรื่องที่เราไม่สามารถแก้ไขให้เกิดผลสำเร็จอย่างจริงจัง ตั้งแต่เรื่องความเหลื่อมล้ำที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ผลิตภาพต่ำในหลายภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะบริการสาธารณะและภาคเกษตรที่เกี่ยวข้องกับชีวิตคนไทยจำนวนมาก คุณภาพการศึกษาต่ำและไม่สอดคล้องกับความต้องการของโลกใหม่ ปัญหาการบริหารจัดการน้ำ ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งการจัดการขยะและฝุ่นควัน PM2.5 ไปจนถึงปัญหาอื่น ๆ อีกมากที่เกิดจากกฎหมายล้าสมัย และกระบวนการทำงานของภาครัฐที่ไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ยิ่งตอกย้ำให้เราเห็นจุดเปราะบางหลายเรื่องที่เราต้องรีบแก้ไข รวมทั้งได้เร่งให้แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลายเรื่องเกิดเร็วขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีในการดำรงชีวิตและการทำงาน โลกใหม่ที่จะเกิดขึ้นหลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 คลี่คลายลง จะไม่เหมือนเดิม เราจึงต้องปฏิรูปโครงสร้างของเศรษฐกิจสังคมไทยอย่างจริงจัง เราไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่เรามีเหลือจำกัดทำเฉพาะมาตรการเยียวยาเหมือนกับช่วงแรกของการแพร่ระบาดได้ การเยียวยาเพียงอย่างเดียวเป็นเพียงแค่การต่อลมหายใจ ไม่ได้ช่วยให้เราแข็งแกร่งขึ้นหรือมีภูมิคุ้มกันที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมในอนาคตได้ ถ้าเรามุ่งทำแต่เพียงมาตรการเยียวยาไปเรื่อย ๆ ทรัพยากรที่เหลืออยู่จะลดลงทุกวัน จนอาจจะไม่เหลือทรัพยากรเพียงพอ เพื่อสนับสนุนการปฏิรูปที่จำเป็นสำหรับความอยู่รอดในระยะยาว ถ้าจะให้เศรษฐกิจและสังคมไทยมั่นคงก้าวหน้า และชีวิตของคนไทยแต่ละคนมีความปลอดภัย มีความเจริญ และมีความสุขแล้ว การปฏิรูปเป็นสิ่งที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราจำเป็นต้องเร่งเปลี่ยนแปลงหลายอย่างให้สมควรและให้เหมาะสมกับบริบทของโลกใหม่ การปฏิรูปเพื่อให้ไทยวันข้างหน้าได้จริงนั้น อาจจะต้องเริ่มที่ **“การปฏิรูปกระบวนการปฏิรูป”** ที่เราคำนึงและใช้อยู่ในปัจจุบัน

กำหนดวันพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2562 – 2563

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์มาพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2562 – 2563

ในวันจันทร์ที่ 25 ตุลาคม 2564 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของส่วนงาน

โดยอนุมัติการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของส่วนงานต่าง ๆ ดังนี้

1. จัดตั้ง “วิทยาลัยการศึกษาตลอดชีวิต” เป็นส่วนงานวิชาการภายในของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อเป็นหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการบริหารจัดการการศึกษาตลอดชีวิต

2. โอนย้าย “ศูนย์นวัตกรรมการสอนและการเรียนรู้” ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ไปเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานมหาวิทยาลัย

พร้อมทั้งได้อนุมัติร่างข้อบังคับและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของ ส่วนงาน จำนวน 5 ฉบับ

โดยในส่วนของวิทยาลัยการศึกษาตลอดชีวิต สภามหาวิทยาลัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. เนื่องจากวิทยาลัยการศึกษาตลอดชีวิต มีภารกิจส่วนหนึ่งในการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร (non-degree) หรือหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเพิ่มพูนทักษะต่าง ๆ (reskill/upskill) ดังนั้น ควรพิจารณาแนวทางในการประกันคุณภาพสำหรับหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้คงคุณภาพทางวิชาการ

2. ลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาจมีการติดตามวัดและประเมินผลเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เช่น อัตราส่วนของทักษะความรู้ที่ได้กับค่าใช้จ่ายและระยะเวลาของผู้เรียน (return on investment) หรือ inclusive learning ที่จะมีการกระจายความรู้สู่บุคคลในทุกกระดับ เป็นต้น

3. การเชื่อมโยงการทำงานร่วมกับส่วนงานและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการดำเนินงานสูงสุด

แต่งตั้งผู้บริหารส่วนงาน

แต่งตั้ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช กาญจนการุณ” ให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ สืบต่อไป อีกวาระหนึ่ง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2564 เป็นต้นไป

แต่งตั้ง “ศาสตราจารย์ ดร.ธรณินทร์ ไชยเรืองศรี” ให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะวิทยาศาสตร์ สืบต่อไป อีกวาระหนึ่ง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2564 เป็นต้นไป

แต่งตั้ง “ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัทธมน คงเจริญ” ให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2564 เป็นต้นไป

แต่งตั้ง “รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ โสภาแดง” ให้ดำรงตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2564 เป็นต้นไป

แต่งตั้งประธานกรรมการบริหารกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดยแต่งตั้ง “รองศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ สิทธิพงศ์” กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2564 เป็นต้นไป

อนุมัติกำหนดสีประจำวิทยาลัยการศึกษาและการจัดการทางทะเล

โดยอนุมัติกำหนดสีประจำวิทยาลัยการศึกษาและการจัดการทางทะเลเป็น “สีเขียวน้ำทะเล” รหัสสีระบบ PANTONE คือ 327U และระบบ Hex คือ Hex : #007a7a ซึ่งให้ความหมายไว้ว่า “ความยั่งยืนจากการพัฒนาเพื่อสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง” และให้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ให้ความเห็นชอบการเปิดหลักสูตร (ขั้นตอนที่ 1)

จำนวน 4 หลักสูตร ซึ่งจะต้องจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (ขั้นตอนที่ 2) เสนอสมามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป ได้แก่

- หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ (หลักสูตรนานาชาติ) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามนุษยศาสตร์สากลเพื่อความยั่งยืน (หลักสูตรนานาชาติ) คณะมนุษยศาสตร์
- หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี

รายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2565) ฉบับปรับปรุงปีงบประมาณ 2563 รอบระยะเวลาปีงบประมาณ 2563 ถึงไตรมาสที่ 1 ปีงบประมาณ 2564

รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ เตชะพันธ์ รองอธิการบดี ได้นำเสนอรายงานการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 12 ฉบับปรับปรุง ซึ่งมีการทบทวนวิสัยทัศน์เป็น “มหาวิทยาลัยชั้นนำที่รับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน” มีเป้าหมายวิสัยทัศน์ไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลก ตามแนวทาง Times Higher Education University Impact Rankings (THE UIR) อยู่ใน 100 อันดับแรกของโลก รวมถึงสร้างผลกระทบในรูปแบบ Socio-economic Impact มูลค่า 16,500 ล้านบาท และการประเมิน TQA/EdPex (TQC) อยู่ที่ระดับมากกว่า 350 คะแนน โดยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นั้น มหาวิทยาลัยได้มีการถ่ายทอดแผนฯ ไปสู่ส่วนงานต่าง ๆ ผ่านการเจรจาจัดทำรับรองการปฏิบัติงานของส่วนงาน (CMU-PA) ตามแนวทาง Objective Key Result (OKRs) ที่ให้ส่วนงานได้ปรับกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการในระดับส่วนงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และตรงตามบริบทของสถานการณ์ปัจจุบันด้วย ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามเป้าหมายวิสัยทัศน์ของแผนฯ 12 ดังกล่าว โดยมหาวิทยาลัยได้ผ่านการประเมิน TQC เทียบเท่ากับคะแนน EdPex ในระดับคะแนนมากกว่า 300 คะแนนขึ้นไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วนการดำเนินโครงการ “ศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อจังหวัดเชียงใหม่และเศรษฐกิจภาคเหนือ” เพื่อประเมินการสร้างผลกระทบในรูปแบบ Socio-economic Impact ของมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการโดยคณะเศรษฐศาสตร์ ในภาพรวมมีผลกระทบอยู่ที่จำนวน 12,297.50 ล้านบาท และปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกตามแนวทาง THE UIR อยู่ที่อันดับ 301- 400 ซึ่งทั้งสองเป้าหมายยังมีผลการดำเนินงานที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ โดยมหาวิทยาลัยจะมีการวิเคราะห์ Gap Analysis ควบคู่ไปกับการปรับแผนของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถบรรลุค่าเป้าหมายวิสัยทัศน์ในปีงบประมาณ 2565 ต่อไป โดยที่ประชุมสภาฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยสามารถเชื่อมโยงยุทธศาสตร์เชิงรุกของมหาวิทยาลัยกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) และสามารถบริหารจัดการเชิงบูรณาการระหว่างสาขาวิชาได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งตัวชี้วัด University Impact Rankings นั้นมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับเป้าหมาย SDGs โดยตรง ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าวในประเด็นด้านอื่น ๆ ด้วย เพื่อให้ได้รับการจัดอันดับอยู่ใน 100 อันดับแรกตามที่มหาวิทยาลัยประสงค์

2. การประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return on Investment: SROI) เป็นศาสตร์ที่ประเทศยังขาดแคลนกำลังคนที่มีความสามารถด้านนี้ และยังเป็นที่ต้องการอย่างมากในปัจจุบัน จึงควรเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องนี้ไปใช้ในระดับประเทศด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยอาจมีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นให้แก่ผู้ที่สนใจก็เป็นได้

3. ในที่ประชุมคณะกรรมการกำกับการบริหารความเสี่ยงได้มีการพิจารณาถึงประเด็นความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่จังหวัดเชียงใหม่และภาคเหนือ คาดหวังต่อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งพบว่าความเสี่ยงที่สำคัญเรื่องหนึ่งคือ ปัญหาเรื่องฝุ่นควัน PM 2.5 ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม จากรายงานการจัดสรรงบประมาณของมหาวิทยาลัยในปี 2564 - 2565 พบว่า งบประมาณที่ได้จัดสรรให้ยุทธศาสตร์ที่ 1 จำนวน 297 ล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นควันอย่างยั่งยืน 10 ล้านบาท และมหาวิทยาลัยต้นแบบเพื่อการสูดอากาศที่ดี 4.5 ล้านบาท ซึ่งถือว่ายังมีจำนวนค่อนข้างน้อย หากมหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าประเด็นดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ควรจะพิจารณาทบทวนการจัดสรรงบประมาณด้านนี้ใหม่อีกครั้งหนึ่ง

4. หากมหาวิทยาลัยสามารถเผยแพร่วิธีการประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากนวัตกรรมไปยังมหาวิทยาลัยอื่นได้ จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ซึ่งเกี่ยวข้องกับการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการด้วย เนื่องจากตำแหน่งทางวิชาการรูปแบบใหม่ทั้ง 5 ประเภท ที่รวมถึงตำแหน่งทางวิชาการรับใช้สังคม จะมีวิธีการพิจารณาที่แตกต่างออกไปจากการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการรูปแบบปกติ จึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดเฉพาะ ซึ่งการประเมินดังกล่าวข้างต้น จะสามารถใช้ในการประเมินผลงานเพื่อประกอบคุณสมบัติการยื่นขอกำหนดตำแหน่งวิชาการ เช่น นักวิชาการที่เข้าไปช่วยเหลือชุมชนและสามารถทำให้คนในชุมชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นต้น

5. มหาวิทยาลัยได้นำประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อม พลังงาน ถิ่นฐาน สร้างสรรค์ นวัตกรรมทางด้านอาหาร สุขภาพ และการดูแลผู้สูงอายุเข้ามา กำหนดอยู่ในยุทธศาสตร์เชิงรุกของมหาวิทยาลัยแล้ว ถือว่ามีความทันต่อสถานการณ์โลกในปัจจุบันอย่างมาก แต่เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหม่ที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วในอนาคต มหาวิทยาลัยควรมีการขยายความร่วมมือและเผยแพร่องค์ความรู้ในเรื่องวิธีการประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านด้วย ก็จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้างเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนาด้านกายภาพและสถานที่ต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภายหลังจากการประชุม
สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่
3/2564 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม
2564 อธิการบดีพร้อมทีมผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยได้นำกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยเดินทางไปเยี่ยมชม
การพัฒนาด้านกายภาพและสถานที่
ที่สำคัญภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดยเริ่มต้นการเดินทางด้วยรถไฟฟ้
าโฉมใหม่ของมหาวิทยาลัย จากอาคาร
ยุทธศาสตร์ไปยั้งศาลาธรรม ซึ่งเป็นอาคาร
2 ชั้น ทรงไทย ตั้งอยู่ด้านหน้ามหาวิทยาลัย
และเป็นสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูป
ประจำมหาวิทยาลัยจำนวน 2 องค์ คือ (1)
พระพุทธรูปพลชินราช และ (2) พระพุทธรูป
นคราภิมงคล กรรมการสภาฯ และผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยได้แวะลงเยี่ยมชมและถ่ายรูป
ร่วมกันเป็นที่ระลึก

จากนั้นได้เดินทางต่อไปผ่านบริเวณอ่างแก้ว
ซึ่งเป็นอ่างเก็บน้ำที่มีความจุ 300,000
ลูกบาศก์เมตร ที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา
ของมหาวิทยาลัย จนมาถึงบริเวณอ่างตาดชมพู
จึงได้แวะเยี่ยมชมความงามและเดินรับ
อากาศบริสุทธิ์ยามเย็นบนสันเขื่อน พร้อมกับ

การถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ซึ่งอ่างตาดชมพูนี้
เป็นอ่างเก็บน้ำสำรองอีกแห่งหนึ่งของ
มหาวิทยาลัย ที่ได้สร้างขึ้นเพื่อรองรับ
สถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดขึ้นในช่วงหลายปี
ที่ผ่านมา โดยมีความจุ 100,000 ลูกบาศก์เมตร
ปัจจุบันทั้งสองแห่งได้กลายเป็นสถานที่
ออกกำลังกาย ท่องเที่ยว และเป็นแหล่ง
พักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษา บุคลากร และ
ประชาชนโดยทั่วไป

จากนั้นได้เดินทางต่อไปยังอาคาร
เฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา
ซึ่งในระหว่างเส้นทาง...รถไฟฟ้าได้ขับผ่าน
อาคาร/สถานที่หลายแห่งที่สร้างขึ้นใหม่
อาทิ (1) ศูนย์นวัตกรรมการสอนและ
การเรียนรู้ (TLIC) ที่จัดตั้งขึ้น เพื่อส่งเสริม
และสนับสนุนอาจารย์ในการพัฒนาทักษะ
ด้านการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญ (2)
วิทยาลัยการศึกษาตลอดชีวิต (LE) ที่จัดตั้งขึ้น
เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยการ
reskill/upskill ให้แก่ผู้เรียนทุกช่วงวัย
ผ่านการเรียนร่วมกับนักศึกษาในชั้นเรียน
และหลักสูตรอบรมระยะสั้นที่มีการรับรอง
สมรรถนะ (3) หอพักนักศึกษาใหม่
จำนวน 4 กลุ่มอาคารที่ได้สร้างขึ้นบน

พื้นที่หอพักชาย 1 เดิม เพื่อรองรับนักศึกษาใหม่
ใหม่ที่พักอาศัยอยู่ใน มช. จำนวนเพิ่มมากขึ้น
และ (4) ศูนย์อาหารใหม่ ที่สร้างขึ้นตาม
แนวคิดของมหาวิทยาลัยที่ต้องการให้อาจารย์
นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย
มีสุขภาพแข็งแรงและมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น
โดยการได้รับประทานอาหารที่ปลอดภัย
และถูกสุขอนามัยในราคาที่ไม่แพงเกินไป

กำลังนั่งรถไฟฟ้าชมสองข้างทาง
เพลิน ๆ รถก็เดินทางมาถึงจุดหมายปลายทาง
สุดท้ายเพื่อเข้าเยี่ยมชมอาคารเฉลิมพระเกียรติ
7 รอบพระชนมพรรษา ที่ได้สร้างขึ้น เพื่อ
เป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดช ในวาระ
มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ
84 พรรษา (วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2555)
โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะให้อาคารแห่งนี้
เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และแสดง
ความจงรักภักดีของชาว มช. ที่มีต่อในหลวง
รัชกาลที่ 9 หลังจากทุกท่านได้ฟังวิดิทัศน์
แนะนำสถานที่และเยี่ยมชมบริเวณภายใน
อาคารเรียบร้อยแล้ว ได้มีการถ่ายรูปร่วมกัน
เป็นที่ระลึกอีกครั้งในบริเวณด้านหน้าอาคาร
เฉลิมพระเกียรติฯ และถือเป็นการสิ้นสุด
กิจกรรมที่ทำให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ตามแนว
นโยบายและการบริหารที่ได้เสนอต่อ
สภามหาวิทยาลัยไว้อย่างน่าประทับใจ

กิจกรรมและ ประชาสัมพันธ์

ดร.วิโรท สันติประภพ กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการ
กำกับการบริหารความเสี่ยง ครั้งที่ 1/2564 โดยประชุม
ร่วมกับคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2564 ณ
ห้องประชุมเรือนรับรองอ่างแก้ว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

รศ.นพ.เกรียงไกร ศรีธนวิบูลย์
นำเสนอหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ (หลักสูตรนานาชาติ) สถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์สุขภาพ

**ผศ.ดร.พุดม ลาดุชะ และ
อ.ดร.สิทธิเทพ เอกสิทธิ์พงษ์**
นำเสนอหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามนุษยศาสตร์
สากล เพื่อความยั่งยืน (หลักสูตรนานาชาติ) คณะมนุษยศาสตร์

ผศ.ดร.พร้อมพงศ์ สุกันตีส
นำเสนอหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และ
เทคโนโลยีสารสนเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี

**ผู้แทนหลักสูตรต่าง ๆ
มานำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ
การขอเปิดหลักสูตรใหม่
(ขั้นตอนที่ 1)
ต่อสภามหาวิทยาลัย**

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์คลินิก นพ.นิเวศน์ นันทจิต อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พิริยะ เขิดศิริกุล รองอธิการบดี เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
บรรณาธิการ : นายทรงศักดิ์ เชื้อเจ็ดตน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
กองบรรณาธิการ : นายปรีดา ศิริรังษี , นางมณฑนา สุกันตีส , นายเกรียงไกร ใจโส ,
นางวราวรรณ ปิ่นทอง , นายมนัส โกชนา , นางจันทร์ตรี มายัง , น.ส.อารยา อริยะเครือ ,
นายอดิศร ไข่คำ , นายคมเคียว รักษ์สวัสดิ์ , น.ส.จิราภา นุชนารถ , น.ส.มนสิชา รัตนกิจ
ออกแบบโดย : ทจก.นันทกานต์ กราฟฟิค การพิมพ์ www.nantakarngraphic.com

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50200
โทรศัพท์ : 0-5394-2630 , 0-5394-2636
โทรสาร : 0-5394-3028